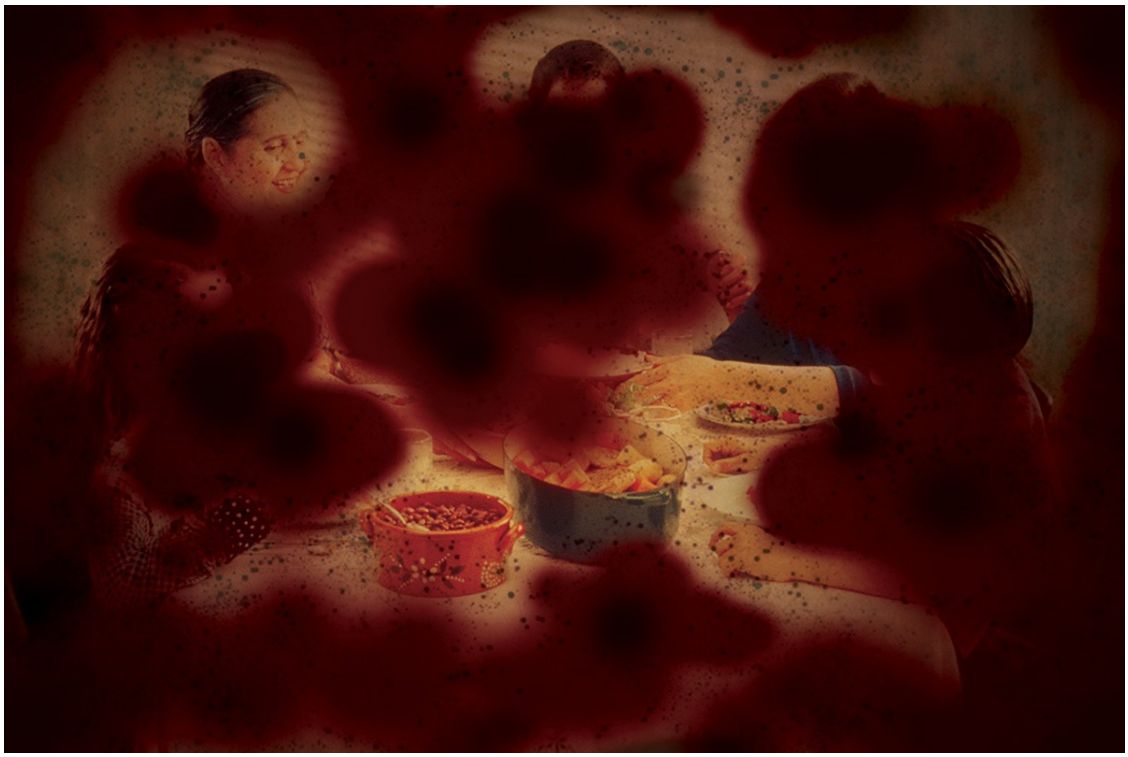
?Portal dimensional

Ara farà quatre anys que vaig començar a fer espòilers de la Manresa que us espera d'aquí a pocs mesos, quan comenci el 2022. M'han comentat que hi ha lectors que han criticat el fet que les meves *prediccions són impossibles*. A veure... en primer lloc, jo no faig prediccions, no soc un Nostradamus manresà llepador de gripaus -amb o sense prescripció mèdica-, sinó un simple narrador del meu espaitemps. Sí, visc a Manresa, i sí, visc en un temps més avançat que el vostre, però això no garanteix que els fets que succeeixen en la meva realitat, també es compleixin en la vostra. I de tota manera, **El Pou de la gallina** és una revista que parla de Manresa, sigui de l'espaitemps que sigui. Però, ara que esteu a punt d'arribar a l'esperat 2022, potser preferiu que us parli de la Manresa que vindrà més enllà d'aquest any. D'altra banda, Manresa no seria res sense els manresans i les manresanes, així que, probablement, a partir d'ara els éssers humans de la ciutat tindran més protagonisme en els meus articles.

Però bé, el que us volia comentar en aquesta ocasió és la dificultat que em suposa fer arribar els espòilers a la redacció de la revista. A molts us deu semblar senzill, però no. Si envio un correu a El Pou, qui el rebrà són els amics del Pou del meu espaitemps, de la meva època, la qual prefereixo no desvelar. Així, si vull que el text arribi a la redacció del vostre Pou de l'any 2021, necessito utilitzar un portal dimensional. Em va costar aconseguir crear i calibrar el meu propi portal, vaig haver d'obtenir els coneixements a base de beure quantitats ingents de cervesa amb experts en física quàntica i mirar desenes de tutorials de YouTube, però va valdre la pena. L'únic handicap és que el portal el vaig generar a la canonada del meu vàter per motius que ara no val la pena explicar. Així, cada cop que tibo la cadena, a la tassa del vostre Pou es descarrega els meus continguts. No és gaire pràctic, ni higiènic, però sempre he desat els meus missatges no orgànics a dins de bosses impermeables, per respecte als receptors. I això, a vosaltres què us importa? Bé, us ho explico perquè, malauradament, l'altre dia va venir la sogra a dinar i vam cometre l'error de preparar-li un guisat. Després del cafè, ella es va tancar al bany durant hores... Fins que els

bombers van haver de desallotjar l'edifici i el portal dimensional va quedar bloquejat de mala manera. He fet el que he pogut per solucionar-ho, però no estic segur que aquest text i aquesta imatge us arribin intactes.